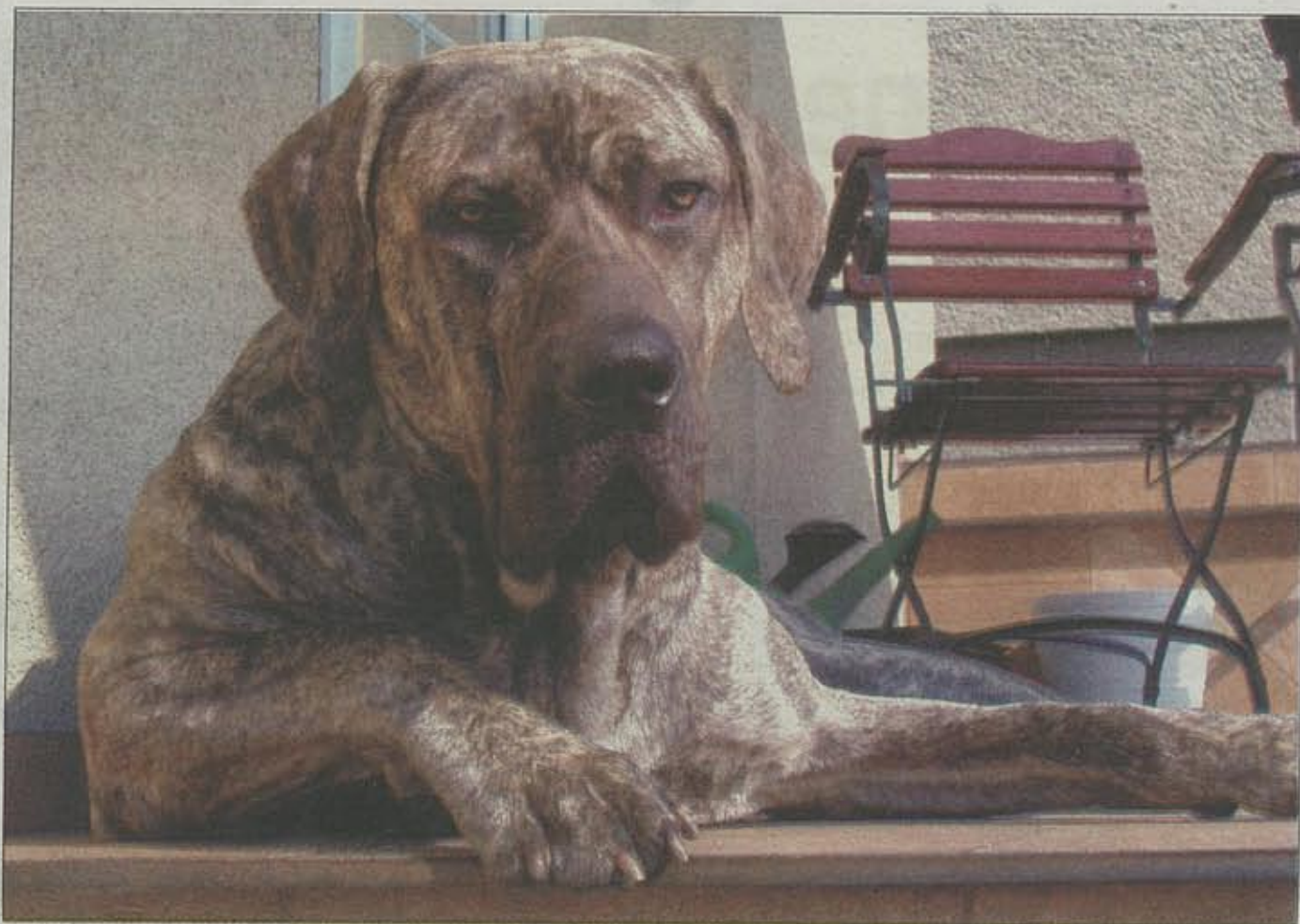

Hoeveel gewonden of doden

Hoewel de Gezaghebber en haar beleidsmedewerkers bij het afkondigen van de wettelijke regelingen met betrekking tot bijtincidenten met honden, te weten de Eilandsverordening van de tweede oktober 2007 en het Eilandsbesluit van de eerste februari 2008, van oordeel waren een juiste stap in de goede richting te hebben gezet. Maar naar mijn mening hebben deze regelingen helaas weinig tot helemaal geen toegevoegde waarde.

Ook de Fila Brasileiro, behoort tot het gevaarlijke hondenras.

Door Gerrit Scheper

Het bestuursbeleid had namelijk als doel het risico van bijtincidenten door met name pitbulls sterk te beperken en uitsterven van het type pitbull terriër. Hiermee geheel voorbijgaand aan het gegeven dat alle honden, ongeacht rassen

en types, bijtincidenten kunnen veroorzaken. Weliswaar staan de pitbulls bekend om hun sterk ontwikkelde klemmende kaken en kauwspieren, maar elk dier, in dit bijzondere geval honden kunnen op hun eigen energie op onbedachtzame momenten onomkeerbare

schade aanrichten. Het fabeltje dat kleine kinderen van enig plaagwerk houden, doet daaraan niets af. Dieren blijven nu eenmaal onberekenbaar. Al door het enkele feit dat men een dier houdt, is men verantwoordelijk en aansprakelijk voor een op enig moment door dat dier aan anderen verrichte schade. Het is volgens mij niet juist om te stellen dat alle pitbulls, honden, per definitie gevaarlijk zijn. Het gestelde 'gevaarlijke hond' dient naar mijn mening per afzonderlijk geval te worden beoordeeld door een gedragsdeskundige die bij voorkeur pro-actief zijn oordeel zal dienen op te maken. Hierbij alle omstandigheden van het geval in ogenschouw nemend.

Hoewel de regelgeving omtrent gevaarlijke honden reeds in werking is getreden, kan men nu al vaststellen dat het niets meer is dan een 'papieren tijger'. Bij een nadere analyse blijkt dat de houders van deze gestelde gevaarlijke honden zich niets aantrekken

van de regelgeving. In de betreffende wet staat immers onder andere opgenomen dat een aanvraag voor ontheffing door de eigenaar van het dier kan worden ingediend, mits de aanvraag binnen tien weken na de afkondiging van de wet is ingediend. Er is meerdere malen uitstel van registratie van de aangewezen honden verleend en het aantal ongeregistreerde 'gevaarlijke honden' op het eiland is nog steeds onacceptabel hoog. Met andere woorden, is het eilandgebied nalatig in de (strikte) naleving van de door haarzelf in het leven geroepen wettelijke regeling en kan er geen sprake zijn van enige vorm van gerichte controle en aanpak? De bijtincidenten blijven zich dan ook 'stilzwijgend' voordoen, terwijl deze wet juist met het oog op waarborging van de veiligheid van mens én dier was afgekondigd. Toepasselijk is het gezegde dat men slapende honden niet moet wakker maken. Of ze nou gevaarlijk zijn of niet. Echter, de schade die tel-

kens wordt aangebracht, zowel emotioneel als lichamelijk, is zo disproportioneel, dat van het eilandgebied redelijkerwijs mag worden verwacht dat zij haar taken effectiever gaat uitvoeren zodat verder letsel en leed bespaard kan blijven.

Naar mijn mening is hier sprake van wettelijke regelingen die in de praktijk onwerkbaar en bovendien ook nog eens generaliserend zijn. Het zal daarom de wetgever sieren indien zij de onhaalbaarheid van haar regelgevingen erkent en aansluiting zoekt bij een meer realistische, althans evenwichtige aanpak van de ware achterliggende problematiek. De feiten en omstandigheden ter zake de 'gevaarlijke-honden-problematiek' op ons eiland, doet mij eerder concluderen dat regelgevingen niet de oplossing zijn, maar het veel doeltreffender is als er een gezonde maatschappelijke discussie gevoerd wordt.

Volgens mij is het belang dat op de eerste plaats zal

De Pitbull is één van hondensoorten die als gevaarlijk ras bestempeld is. Op de foto een puppy van dit hondenras.

Advertentie

PROJECT INTERIORS (PI) N.V.

Kaya Jacob Posner II

Tel. +(599-9) 465-9400

Fax: +(599-9) 462-6697

E-mail: projects@p-interiors.com

Plafondsysteem
Systeemwanden
Computervloeren
Gipssystemen

Projectverlichting
Balies
Kitchenettes
Turn-key projecten

zijn nog echt noodzakelijk?

Een witte Pitbull.

moeten worden gediend, het (terugkeren van het) gevoel van veiligheid bij de burgers met betrekking tot het agressief gedrag van honden. Het veiligheidsgevoel moet in voldoende mate worden verzekerd en hier ligt de verantwoordelijkheid allereerst bij de houder van honden. De houder van honden moet te allen tijde voorkomen dat het gedrag van een hond bij anderen een onveilig gevoel oplevert. Deze verplichting laat trouwens geheel onverlet dat op de eilandelijke overheid tevens de plicht blijft rusten om zich maximaal in te spannen

ter bewerkstelling van het veilige gevoel in onze samenleving. Ingrijpen door de overheid moet doelmatig, direct uitvoerbaar en redelijk zijn.

In plaats van het uitvaardigen van regelgevingen die in de praktijk onuitvoerbaar blijken te zijn, zou het het eilandgebied meer sieren wanneer zij een grootschalige campagne zou opstarten. In mijn optiek zou zo'n campagne een gelijkenis kunnen vertonen met een eindejaars vuurwerkcampagne. Ik ben namelijk de mening toegedaan dat dit type incidenten

tot op zekere hoogte vergelijkbaar zijn. Door de overheid kan wellicht tezamen met bijvoorbeeld verzekeringsmaatschappijen actie worden ondernomen, middels televisie- en radio uitzendingen. Verzekeraars kunnen eveneens baat hebben bij het voorkomen van schadeposten van bijtincidenten. Kortom, een goede gezamenlijke strategie kan veel doeltreffender zijn.

Ten slotte wil ik helder onder de aandacht brengen dat niet de honden uitsluitend de schuld dienen te dragen dat zij door de meerderheid van

de maatschappij als gevaarlijke honden worden aangemerkt, maar dat evident is dat de houder van deze honden de meeste verantwoordelijkheid hiertoe dragen. Het moge duidelijk zijn dat de wijze van verzorging en opvoeding van honden voor een groot deel bijdraagt aan de gedragingen van de honden in het algemeen en in het bijzonder het type honden als beschreven in het hierboven aangehaalde eilandsbesluit van februari 2008. Men gaat in dit kader te snel voorbij aan de verantwoordelijkheden van de eigenaar respectievelijk de

houder van de hond, terwijl juist dezen al te vaak degenen zijn die ernstig tekort schieten richting hun honden. Dit met alle (ernstige) gevolgen van dien. Helaas kan ik dan ook niet anders concluderen dan dat het aantal honden dat op het eiland aan hun eigen lot wordt overgelaten groot is. Het kan derhalve niet vaak genoeg worden herhaald dat de aard van de hond - zoals reeds hierboven betoogd - voor een groot deel door de eigenaar respectievelijk de houder wordt bepaald.

Zonder ook maar enig specifiek geval met dit artikel te willen belichten, is het doel van dit artikel enkel bedoeld om een gerichtere aanpak te bewerkstelligen van de op het eiland bestaande hondenproblematiek. Zwerfhonden op de openbare weg, buiten beschouwing latend, zij vallen immers onder de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de eilandelijke overheid.

Het door mij in dit artikel aangehaalde heeft als doel het nader onder de loep nemen van het huidig wettelijk vangnet en is niet bedoeld als een betoog tegen enige vorm van toepasselijke regelgeving. Dit in vertrouwen dat door de eilandelijke overheid er een betere aansluiting kan worden nagestreefd ten aanzien van het veiligheids- en zekerheidsgevoel van onze burgers.

Hierbij geldt in ieder geval dat elk (ernstig) bijtincident er één te veel is!

Mr Gerrit J. Scheper is partner-advocaat bij het kantoor Small Murray Scheper Advocaten (SMS-Advocaten) Op Curaçao. Op verzoek van het Antilliaans Dagblad schreef hij bovenstaande bijdrage.

Met enige voorzichtigheid wil ik de navolgende aanbevelingen doen:

- Dat er goede voorlichting over het houden van (gevaarlijke) honden wordt gegeven. Mijn

In Nederland zijn er verkeersborden die aangeven waar het verboden is met honden te wandelen.

Aanbevelingen

voorkeur gaat hierbij uit naar fettelijke beelden van de gevolgen van de bijtincidenten, waarbij mensenlevens ongevraagd dramatisch en onomkeerbaar door honden zijn verwoest. Ik meen dat bij het zien van zulke beelden, de houders van honden eerder geneigd zullen zijn om zorgvuldiger en voorzichtiger met betrekking tot hun honden te handelen.

- Dat er maatregelen worden getroffen die ervoor zorgdragen dat honden niet van het ene erf op het andere erf of op de openbare weg kunnen komen. Kortom, mensen er bewuster van maken dat een goed afgesloten erf geen vrijblijvendheid is, maar een verplichting. Zo vaak valt op het eiland te constateren dat waar

honden worden gehouden, de toegangspoorten tot het erf toch open worden gelaten en/of dat de erfafscheidingen door de jaren heen hun doel minder goed zijn gaan dienen. Men moet erop worden gewezen dat een goede omheining bij het houden van honden een enorm verschil kan maken voor het veiligheidsgevoel van anderen.

- Dat als de houders van honden zich op de openbare weg begeven, dit dient te geschieden met gebruikmaking van een muilkorf en/of een lijn van stevig materiaal die niet langer mag zijn dan anderhalve meter. Deze relatief kleine voorzorgsmaatregelen voorkomen onnodige menselijke schade en leed.

- Ook zou er een verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering in het leven moet worden geroepen voor eigenaren van honden. De hiermee gepaard gaande kosten zijn minimaal, maar bieden slachtoffers de mogelijkheid om de aangebrachte schade te verhalen. Dat gedragsdeskundigen van dieren, honden testen die in het verleden door hun gedrag al hebben aangetoond dat zij dienen te worden aangemerkt als potentieel gevaarlijk. Deze test zal dan uitsluiting moeten geven omtrent de mate van agressiviteit van de hond en of het gedrag eigen is aan deze bepaalde hond. Afhankelijk van de uitkomst, zal de houder van de desbetreffende hond moeten kunnen worden verplicht om extra preventieve maatregelen te treffen. Bij weigering door de houder van de hond, zal men de hond uit preventieve overwegingen laten inslapen.